

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „ Foia Diecezană ”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „ TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lie.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Apariția istorică a Creștinismului.

De C. Rudnean.

Intr'un timp, când toate religiile orientale năvăliseră la Roma și când imperiul roman își discuta amploarea socială, o anarhie formidabilă se dezlănțui în sufletul unui popor, care aștepta cu o voință puternică apariția lui *Messia*...

Erau următoarele religii orientale în Roma: *Cybeles*, *Issis*; aceste 2 religii aveau oarecari caractere comune, aveau și un cult purificator, sufletele după moarte treceau într'o fericire eternă... Cea mai puternică religie în Roma, a fost cultul zeului Mitras, care în vechea religie a lui Zoroastru era geniul Soarelui. Mitraismul avea un caracter foarte nobil din cauza cultului destul de moderat și a principiilor pe cari le avea, a dus o luptă aprigă contra Creștinismului în sec. III și al IV-lea. Din această luptă Creștinismul a eșit triumfător **și triumfă și azi!**

Iisus Christos a revoluționat lumea, după cum ne spune un istoric mare. Istoria sa ni e cunoscută după tradițiile creștine, cari sunt cuprinse în Biblie și formează partea a 2-a a ei, numindu-o Noul Testament. Noul Testament cuprinde cele 4 Evanghelii: Matei, Marcu, Ioan și Luca. După aceea avem *Faptele apostolilor*, unde găsim expusă în amănunte istoria primelor comunități creștine și călătoriile apostolului Pavel, epistolele scrise de apostolul Pavel către diferite comunități creștine; către Timotei, Tit și Filimon; epistolele universale ale lui Iacob, Petru, Ioan și Iuda; *Apocalipsa*, care ne spune cum va fi judecata ultimă a lumii.

Evangheliile sunt cărțile sfinte ale creștinilor, cari ne dau toate știrile necesare asupra vieții lui Iisus Christos. El s'a născut sub domnia împăratului August, cea mai mare parte a tinereții și-a petrecut-o în Nazaretul Galileiei. La etatea de 30 de ani a fost botezat de către Sf. Ioan Botezătorul. El a fost înconjurat de cei mai de inimă oameni cari i-au fost nedespărțiți, și cari s'au numit: *apostoli*. Iisus se adresează mai mult celor săraci și vorbește în parabole, pentru ca să fie înțeles mai ușor. După ce a petrecut un timp oarecare în Galileia, a trecut în Iudeia, în templul dela Ierusalim a învățat poporul și a început să-și câștige mulți dușmani, în deosebi preoții: *fariseii* îl urau de moarte. Ei l-au acuzat, că strică legea, și l-au batjocorit pentru faptele Lui divine. După ce a fost trădat de Iuda și dus la Caiata, a fost condamnat și a murit pe cruce ca cel mai mare răufăcător. L-au răstignit între 2 tâlhari pe locul care se chiamă Golgotha și după 3 oare de chinuri, a murit. A înviat Duminecă dimineța după cum ne spun Evangheliile, atunci, când Maria Magdalena dimpreună cu celelalte femei s'au dus ca să-i îmbălzămeze corpul ele au găsit piatra răsturnată și mormântul gol. Christos a înviat, după cum a spus când era în viață. El s'a arătat după aceia apostolilor. Învățăturile lui Iisus Christos, sunt cele mai de seamă. A venit în lume ca să mântuiască lumea, fiind trimis de Tatăl.

Creștinismul are la baza sa învățătura nestrămutată a vieții și a faptelor lui Iisus Christos. El a venit în lume „ca să plinească legea, nu ca

să-o strice". Nimeni în lume n'a predicat și n'a dat dovezi mai palpabile de fapte ca Iisus. El a predicat dragostea deaproapelui, frățietatea, umilința, ertarea și renunțarea la bunurile acestei lumi. Toate acestea sunt învățături principale ale Creștinismului.

Creștinismul a transformat felul de a acționa și de a fi al popoarelor. El a introdus arma cea mai convingătoare, iubirea, și a transpus în inimile tuturor „Adevărul, care-i simbolul unirii Vizibilului cu Invizibilul“.

Creștinismul este o realitate istorică, va rămâne atâta vreme în umanitate, până când se poate vorbi despre un spirit ideal împreună cu o credință puternică, înțelegătoare a lumii vizibile și adânc simțitoare a lumii revelatoare.

Creștinismul trebuie urmărit și înțeles în lumina deplină a Evangheliei și a Istoriei.

Buna înțelegere sau armonia.

Cuvântare rostită la șezătoarea religioasă, din Dumineca V-a din Post.

Frați Creștini,

Am cetit prin unele cărți și prin altele am spiciuit numai, căutând motive bune și exemple nimerite pentru subiectul despre care mi-am propus să spun astăzi câteva cuvinte. Dar m'am trudit zadarnic cu lumea cărților; atunci am cercetat și am contemplat altă lume, lumea oamenilor mici, a copiilor și aici mai de grabă am găsit: *buna înțelegere, armonia.*

Imi veți răspunde însă tainic în gândurile voastre: bine, dar nu este armonie în zidirea acestei lumi — dela cea mai neînsemnată vicietate până la ființa cea mai desăvârșită? Și în afara lumii noastre pământești în viața stelelor, nu se vede oare o armonie fără de seamă? — Negreșit, că înțelepciunea Creatorului se vede în obiectele creațiunii Sale și armonia ființei Sale se proiectează în întreaga opera Sa, căci Dumnezeu Însuș voește, ca în lume peste tot și îndeosebi în lumea noastră pământească, să se întemeieze a Sa împărăție. Făptura întreagă eșită din mâinile Sale fu bună la început, precum se și zice în Cartea Facerei: „și a văzut Domnul, că este bun“. Dar fraților, poate fi armonie în lumea corpurilor cerești, poate fi în viața pământească, dar în viața omenească nu vedem armonie, nu vedem bună-tate; pasul cel dintâiu în lume, ne-o arată altfel!

Această parte a Cărții Sfinte ne spune, că întâiul om a păcătuit. Prin păcat a pierdut echilibrul sufletesc distrugându-i-se armonia din sufletul său propriu, buna

înțelegere dintre el și tovarăsa lui; dintre el și natura inconjurătoare; dintre el și Stăpânul său.

Armonia. Ar fi lucru de prisos și poate puțin folositor să precizăm în cuvinte ce este armonia, concordia sau cum i-se zice înde-comun, buna înțelegere. O simțim în inimile noastre *când o avem* și îi binecuvântăm efectele aceleia, care este *fructul iubirii pe care Dumnezeu a trimis-o în lume deodată cu Fiul Său*. La nașterea lui Christos îngerii cântau așa păstorilor: „mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ *pace între oameni buna-voire!* „*Pace și buna voire*“..., cuvinte sublime dar... abstracte, seci; căci deși astăzi nu numai îngerii le rostesc, noi oamenii nu le pătrundem înțelesul lor, nu le introducem în viața noastră, spre a ne înfrupta din roadele lor, precum ne înfructăm din pâinea cea de toate zilele! Pacea, înțelegerea bună au pierit din suflete; ne încredințază despre aceasta întâmplările din jurul nostru; în locul lor tronează invidia, ura, discordia și toate buruienile vițiilor ucigătoare de suflet. Invidia se furișă în sufletul lui Cain, când acesta văzu curăția jertfei lui Avel și nu trebui mult ca discordia să se întrepună între cei doi frați, care să ducă la crimă. Iată dar cât de veche este istoria urei, neînțelegerii sau discordiei; ea apără în forma crimei la fiii celui dintâiu om; iată dar ce am moștenit noi dela dânsii: pornirea spre rău, micimea de suflet a lui Cain! Tot așa decurge și istoria lui Saul care a persecutat pe David cu gândul de a-l ucide, deși acesta salvase împărăția în fața oamenilor lui Goliat.

Și, cu de două ori patrusprezece neamuri de oameni mai târziu, Irod persecută cu intenția de a-l ucide pe Acela, care venise să-i mântuiască poporul lui și întreg neamul omeneșc.

Dar nici istoria profană nu este lipsită de popoare la cari discordia și certele au ajuns de pomina pentru alții și de nenorocire pentru ei. Cetiți istoria poporului polonez și veți afla, că poporul acesta, deși viteaz și dăruit de Dumnezeu cu virtuți multe, trăind în hărțueli și neînțelegeri continue a ajuns să fie supus și stăpânit de alte popoare, inferioare lui, timp de aproape 150 de ani! Istoria Franței încă este o sbuciumată luptă dusă de clasele sociale și mult sânge nevinovat a curs, până ce poporul acesta înțelept, a ajuns să-și împace toți fiii săi, de toată starea socială. Iar cel mai nimerit exemplu, astăzi, suntem noi Românii, cari în loc de a ne apropia unul de altul sufletește, în loc de a ne solidariza între noi mai mult ca oricând — ne învectivăm și ne tot mai răcim unii de alții! Unde-i poetul care spunea odinioară „să lăsăm ura și între noi să nu mai fie, decât flori și armonie“, căci astăzi i se simte mai arzător lipsa glasului lui binecuvântat?! Uitam și vorba înțeleaptă a străbunilor noștri romani cari ziceau, că „prin armonie lucrurile mărunte cresc, dar în neînțelegere pier și cele mai mari“ (concordia res parvae crescunt, discordia et maximae dilabuntur)... La nesfârșit am putea înșira

exemple din istoria omenirii, căci plină este de astfel de cazuri, când neînțelegerea a stăpânit lumea.

Și — din toate exemplele amintite, cu ajutorul cărora am înfățișat discordia și rezultatele ei dezastruoase, pricepe — vom oare ce este armonia?

Este lesne de înțeles, că odată ce cunoaștem răul, vom ști să-l înconjurăm și să facem binele; știind dar ce este discordia, vom căuta să o înconjurăm spre a trăi în armonie.

Ce este însă armonia și mai ales: unde o găsim?

*

Evangelistul Matei ne spune, că învățând Iisus în Iudeea, de ceea parte a Iordanului, a zis învățăceilor săi: „Lăsați copiii să vină la mine, căci unora ca aceștia este împărăția cerurilor“. Și prin aceasta Fiul lui Dumnezeu se dovedește atotștiutor! Căci, cu drept cuvânt: singuri copiii întru chipează curăția și nevinovăția adevărată; de aceea cetățenia cerului numai acela va avea-o, care se va înfățișa acolo curat și fără de păcate, precum este copilul.

Observați voi mame pe copiii voștri, cari se întovărășesc mulți, mulți și se joacă; observați veselia de pe fețele lor, deplina înțelegere și armonia desăvârșită în care ei își petrec ceasurile lor de joc. Și mai ales, admirați-i voi mamele lor, cari uneori sunteți în vrajbă cu mama tovarășului de joc al fiului nostru; copilul vă învață buna înțelegere, de ce nu luați pildă dela el? Iar dacă uneori copilul tău, „nedreptățit“ ori supărat de tovarășii lui se vaeță, tu mamă bună tot pe al tău copil îl vei certa; de ce dar atunci când cearta între vine între tine și vecina ta, tu nu te dojenești pe tine întâiu, ci judeci cu toată asprimea pe vecina ta? De ce te arăți aspră și fără cruțare față cu un micuț nevinovat — iar față de tine te porți cu blândețe și cu părtinire. — Este oare drept ca pe cel fără de vină să-l pedepsești, iar pe vinovatul cel mare să-l acoperi?! Și îndeosebi, când psihologii constată, că minorul este fără răspundere pentru faptele sale, de ce l-am face noi răspunzător când vina lui nici nu este vină? — Totuș este de neexplicat, ca el, care lucrează inconștient (fără să-și dea seama de ceea ce face) trăește în armonie cu lumea din jurul său, până când noi, cei mari, conștienți, ne învătoșim în răutate și ceartă! — Oare să fie mai bun omul inconștient, decât acela care lucrează cu conștiință deplină?!

Frați Creștini,

Se zice cu dreptate, dar și fără dreptate, că crea-tura cea mai desăvârșită, cea mai armonică este omul. Din cele spuse vorbe văzurăm, că dacă se poate vorbi despre armonie la om, singură faza copilăriei vine în ajutorul acestei afirmațiuni. Căci omul copt, omul matur nu cunoaște ori nu vrea să cunoască spre a-l prețui: traiul în bună înțelegere. Femei, bărbați, din toate straturile societății trăim în cea mai anarhică discordie unii cu alții. În familie, în societate, în stat pretutîn-

deni tronează ucigătoarea discordie. Căci râvna noastră alta este astăzi, decât a face să dispară ea, râvna noastră este căutarea pripită a mijloacelor de câștig ușor și în dauna aproapelui; râvna după averi, onoruri și mărire deșartă; și iată atâtea prilejuri de discordie. Când cineva te supără ori te vatămă, tu creștine ce faci? „Il erți? Nu! Strigi în gura mare împotriva lui; îl vatămi și-l lovești și tu la rândul tău; și astfel făcând n'ai arătat de fel, că ai fi mai bun decât dușmanul tău. Iubește-l pe el iertându-l „căci a iubi dușmanul este singurul chip să facem ca să nu mai fie dușmani pe pământ“ zice Giovanni Papini, scriitor italian. Ci cum procedăm noi, facem acelaș lucru ca și semenul nostru, ajungând în conflict în ceartă unii cu alții. Cearta nesfârșită se preface în ură și dușmănie. Atunci cum tihnește sufletului bogăția sau gloria noastră, dacă ea este câștigată cu prețul liniștei și a păcei sufletești? Înțeleptul împărat Solomon zicea*), că „mai bună este o bucată de pâine cu dulceață în pace, decât casa plină de multe bundități și decât jertfe nedrepte cu vrajbă“...

Că mult adevăr cuprind aceste vorbe, este de prisos să spunem.

Nu este însă niciodată de prisos să propovăduim buna înțelegere, armonia. Spre acest scop, toate asperitățile dintre noi să le delăturăm. Orice urmă de ură să piară din sufletele noastre și să se topiască în focul iubirei lui Christos discordia, așa precum zăpada se topește în arșița soarelui de primăvară! Suprafața lumii se va schimba și va germina — spre bucuria tuturor — armonia, fructul dragostei creștine. Se vor schimba și vor progresa: familia, societatea, statul. Societatea credincioșilor, Biserica încă se va resimți de aceste binecuvântate stări, căci doar așa spune glasul ei la cântarea Antifonului: *iată acum ce e bun și ce e frumos, fără numai a locui frații împreună... Amin.*

Dela consiliul județan.

La 1 April c. s'a întrunit consiliul județan al județului Severin în sesiunea ordinară de primăvară, la Logoj, în sala prefecturii.

Dintre hotărârile aduse amintim pe cele mai importante:

S'a votat cu unanimitate o adresă de aderență și de recunoștință ministrului nostru de externe pentru lupta mare și grea ce a dus-o la Geneva în chestiunea optanților unguri.

S'a votat, bugetul județului pe anul 1928.

S'a hotărât aranjarea unei expoziții agricole în anul 1929, când se împlinesc 150 ani dela înființarea județului și 10 ani dela alipirea lui la patria mamă.

*) Pilde 17, 1.

S'a votat un premiu pentru cea mai bună lucrare, care se va ocupa cu evenimentele istorice ale județului.

S'a hotărât să se cumpere un cinematograf pentru propaganda culturală pe sate, pe care o fac cercurile culturale. Mai este un cinematograf dăruit de ministerul instrucțiunii, care s'a dovedit ca mijloc foarte eficace pentru propagarea culturii în popor.

S'au votat ajutoare pentru zidirea liceului de fete din Logoj, pentru școala profesională, pentru școala elementară de comerț, pentru internatul liceului „Cor. Brediceanu“, toate în Logoj și pentru școala de arte și meserii din Cliciova. S'au votat câte 5000 Lei ajutor școlii de menaj din Caransebeș și căminului de ucenici tot din Caransebeș.

Pentru căminul studenților bănățeni din București s'a luat în bugetul anului curent, suma de 100,000 Lei. Tot pentru acest cămin Dl. adv. Dr. Nestor Porumb, deputat și consilier județan, ofere din partea sa, suma de 10.000 Lei. Dsa în o cuvântare impresionantă arată mizeriile ce le îndură studenții români bănățeni, cari își fac studiile la universitatea din București.

Chestiunea desființării tribunalului din Caransebeș cerută de baroul advocațional din Logoj s'a amânat pentru sesiunea de toamnă.

Isvoarele unei predici.

De preotul Ginesiu Bistreanu.

(Continuare).

Ca o predică să-și ajungă scopul, ca să contribuie la mântuirea sufletului, e foarte necesar ca principiile creștine astfel să se predea, ca înțelese să fie de ascultători și cu ușurință să rămână în memoria lor; la dimpotrivă se poate asemăna sămânții căzute în cale și pe carea au s'o mănânce paserile ceriului.

Mântuitorul învață prin parabole simple, dar cu putere și adâncime și dovedesc multă forță în stăruința operelor sau faptelor bune; iar dacă eu le espun poporului în cuvinte abstracte, seci și fără viață, n'am câștigat nimic. Christos ne dă povești concrete și frumoase și cari nu se uită curând și aceasta în parabola despre „fecioarele înțelepte și fecioarele nebune“; iar eu susțin, că mila și bunătatea dumnezească n'ar fi nimeni în stare atât de evident să ne-ospună ca în parabola „fiului rătăcit“.

Suntem deobligați deci, ca să conlucrăm în rând cu aceste daruri divine; iar îndatorirea aceasta nu ni se putea mai întetitor pune pe

conștiință ca prin parabola servitorilor căroră stăpânul le-a împărțit talanții cu menirea de câștig.

Apoi miraculoasa lățire sau expansiune a Bisericii creștine în lumea aceasta ni se înfățișează prin grăunțele de muștar, lucrare intențivă a bisericii, care activitate pornește încet și tănuț, anume ca duhul lui Dumnezeu să cucerească, ne-o lămurește destul de fidel despre aluat. Viața de viae și mlădițele sunt o fidelă asemănare a comunității de viață între Christos și creștini, căci Christos luat în sens spiritual e butucul de vie și credincioșii sunt mlădițele. Apoi asociația organică care-i leagă în viață cu Christos — sucii de viață — care scurge din butuc în mlădițe e grația și bunătatea ce derivă din Tatăl, susținătorul mlădițelor, cari dovedesc ca sporiu continua expansiune a comunității creștine.

Apost. Pavel mai face apoi și alegoria nimerită despre cap și celelalte membre a corpului.

Și apoi nici n'ar trebui să fim atât de îngrijorați pentru trebuințele temporale, că Mântuitorul ne liniștește într'un esposeu poetic punându-ne în vedere marele adevăr: „Socotiți crinii câmpului, cum cresc, ei nu se ostenesc, nici nu torc; iar eu vă zic: că nici Solomon în toată mărirea sa nu s'a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. Deci dacă Dumnezeu așa îmbracă iarba câmpului, carea este astăzi și mâne se aruncă în cuptor, nu cu mult mai vartos pe voi, puțin credincioșilor“. Evg. Mateiu VI. 28. 30.

O admirabilă sentință divină, adevărată prin espresia sa, dar și simplă și însemnată; căci ne apropiem de bunătatea sa dumnezească și marea sa providență.

Incât preotul predicator își însușește temeinic cunoștința sf. scripturi, e sigur că nu va ajunge vr'odată în perplexitate, având la dispoziție o comoară admirabilă și abundentă în parabolele și icoanele ce i-se oferă și cari produc un efect înalt de sfințenie, desăvârșite cu viața sa și cari resfiră lumină și căldură; că doară totul își are sorgintea în unicul de viață făcător Duh sfânt.

Profeții, cari se considerau în evul vechiu ca unicii predicatori, erau susținătorii credinței, ei luptau cu energie și fără temere împotriva idolatriei, contra profanatorilor legii, contra imoralității profesată de clasa celor prea sătui, urgiseau nedreptatea și erau considerați ca soli ai lui Dumnezeu întru păzirea legilor, erau promovatorii legăturii între om și Dumnezeu.

Profetul Isaia era atât de entusiasmă de maiestatea și mărirea lui Dumnezeu, că-l consideră ca sfântul lui Israil și carele e în drept

ai pretinde dela acest popor moralitate și onestitate; iar indiferentismul față de dumnezeire îl socotește de un mare păcat.

La profetul Ieremia dăm de espresii, cari dovedesc iubire și iertare față de poporul israilitean, care avea înclinări spre idololatrie; iar predicile sale dau pe față sincera compătimire pentru nefericiții săi compatrioți și cari prin propria lor greșală și nesocotință contribuie la totala lor nefericire.

În „Noul Testament“ ne apare gigantica individualitate a apost. Pavel, supranumit „apostolul neamurilor“. Acest sfânt, cucerit de iubirea extraordinară ce o avea cătră Dumnezeu și față de semenii săi și carele — când ajungea în neputință — se întăria prin grația divină, ne rămâne pentru toate veacurile și posterității chiar, ca prototip al predicatorului creștin.

Dacă studiem și cercetăm cu stăruință scrisorile sf. ap. Pavel câștigăm bogate povețe, dar și edificare sufletească și nici când nu vom putea îndeajuns admira conținutul adânc dogmatic al acestor scrisori. Aceste epistole își dovedesc continua splendoare, par'că ar străluci de grație divină, ca un bogat arbore al înțelepciunii. Ioan Crisostom susține că scrisorile sf. apost. Pavel au puterea de a converti și pe cel mai zelos ateist și cu cât mai adese-ori le recetesc, tot mai multă bucurie îmi pricinuește, așa că mă simțesc în sfere înalte. Stilul și conceptul lor e variabil, că une-ori e adăpat de o asprime exagerată și amarnică ironie, mai ales când admoniază și amenință, ca imediat să exprime căldură și însuflețire, cu intenția de a ne cuceri pentru îndeplinirea unor deobligăminte ce ni se cer — și atunci e rugător, un blând admonietor, mângâielnic și mult atabil.

Că doară numai un apost. Pavel se poate exprima așa: „De este Dumnezeu pentru noi, cine e împotriva noastră?“ (Rom. 8. 32.)

Corect este să ne alegem o unică întâmplare, care însă și ca conținut și ca forță să fie ceva ales și mereu o vom defășura desfăcându-i sistematic toate cutele ei, espunându-o vederei și convingerii auditoriului și ne vom convinge, că am făcut ceva.

Ideile unui predicator să-și aibe sorgintea în textul sf. scripturi; iar în acest caz urmează sfințenia și mărirea lui Dumnezeu.

Ocupația predilectă a predicatorului este, ca se esplice la înțeles credincioșilor acele sublime parabole ce conține sf. scriptură și să le facă cunoscute conținutul și înțelesul lor; căci știm, că însuși Mântuitorul adese-ori tălmăcia sfinților săi apostoli alegoria și conținutul cutărei parabole.

N'ar fi în detrimentul predicei, când espunem o întâmplare biblică, vom nisui a o zugrăvi deplin și fidel și scoțând deaci adevărurile necesare; și să ne ferim a dovedi superficialitate.

Barieră închisă.

Un cantonier dela calea ferată obicinuia în toată Dumineca să țină închisă bariera peste linia ferată, în credința, că creștinii noștri în ziua Domnului și așa vor circula pe drumuri, mai cu seamă cu carele. Știa omul nostru, că ziua odihnei a fost lăsată de Domnul nu numai pentru om, ci și pentru animale. Urmarea acestui fapt a fost — pe lângă reclamări, tăierea sârmei, a lemnelor dela biserică s. a. Lumea de azi are altă mentalitate și alte vederi. În Dumineci și sărbători circulă trăsuri, cocii, care ca și'n zilele de lucru. Nespun de mic este numărul acelor buni creștini, cari pentru nimic în lume în ziua Domnului nu și-ar prinde boii la car.

Precum cantonierul închide bariera înainte de ivirea trenului pentru oprirea trecerii peste linie, care poate deveni fatală, așa și fiecare creștin ar trebui să-și închidă și el Sâmbătă seara vitele sale în grajd, de unde abea Luni dimineața să le pună în jug, cum făceau bătrânii noștri, ca să nu calce ziua Domnului — din pricina nerespectării căreia foarte multe victime cad atât dintre oameni, cât și dintre vite, după cum zice s. Scriptură: „Dumnezeu nu se batjocurește“. (Gal, 6, 7).

Legea lui Moisi pedepsea cu moarte pe celce aducea vreascuri pentru foc în ziua Sabatului, legile civile, ale multor țări, n'au paragraf la fel nici pentru criminali. Evreii și azi țin cu sfințenie Sabatul lor; Românul nostru Dumineca e la târg, sau la birt, pe când biserica e goală și glasul Domnului sună în pustiu.

Legea repausului duminical e numai pe hârtie, în realitate ca și o zi de lucru din săptămână. Dacă am fi cu Domnul — cei de jos ca și cei de sus — am ținea poruncile Lui, dar nerespectând sărbătorile așezate pentru preamărirea Lui, suntem în contra Lui, cum ne-a zis: „Celce nu este cu mine, încontra mea este“. (Mat, 12, 30).

Nicolae Văleanu preot.

Am aflat, din izvor sigur, că s'au pus în comerț lumini de ceară falsificate. Într'una din zile, o credincioasă ne-a dat să constatăm, că intenționând să ia, pe sfintele sărbători lumini de ceară curată, a luat de pe piață imitațiuni falsificate.

Atragem atențiunea și rugăm On. Preoțime eparhială, a căreia datorință morală este, să pună în vedere credincioșilor și să le arate lămurit, că singură Fabrica eparhială de lumini poate furniza luminile de ceară curată — apărând astfel pe credincioși de apucăturile negustorești!

ȘTIRI

Locale. P. S. Sa Episcopul nostru s'a înapoiat din București Dumineca noaptea spre Luni.

În ciclul de șezători religioase aranjate în postul Invierii Domnului de „Societatea ortodoxă națională a femeilor române” Duminecă după masă a vorbit referentul Nicolae Cornean. Cuvântarea sa despre „buna înțelegere sau armonie” este reproducută în coloanele acestui număr al Foaiei.

Seara am avut prilejul să ascultăm o interesantă conferință a profesorului și decan al Facultății teologice din Cernăuți dl Dr. Vasile Loichița. Ținută la un înalt nivel intelectual, conferința despre „Părerea de rău și filosofia ei în cadrele creștinismului” a fost ascultată cu multă atențiune de publicul prezent. Prețuitul oaspe, într'o poetică și frumoasă limbă, a demonstrat necesitatea părerii de rău în orice religie spiritualistă. Părerea de rău, sau dorirea după binele pierdut este și baza religiei creștine. Filosofii tuturor vremurilor au încercat să delature această nuanță de durere din religii — dimpreună cu religia însaș — înzadar însă, conștiința omească nu-și astâmpără setea ei, decât cu lacrimile părerii de rău.

S'a botezat în legea ortodoxă soldatul Frideric Moscovici dela regimentul 96 de Infanterie din Loc. Fiindcă soldații urmau să depună mânezi jurământul de fidelitate Regelui și Țării

și dorind să-l depună pe acesta ca creștin, tânărul recrut Frideric și-a arătat dorința de a trece dela legea lui Moise la cea a lui Christos. Astfel a fost botezat Marți, în 3 Aprilie un nou creștin ortodox care primi numele Eugen.

Nouă fabrică de lumini de ceară curată. P. S. Sa Roman Ciorogariu, episcopul Orăzii-mari înființează o fabrică de lumini de ceară curată în centrul eparhiei. D-l N. Filip consilierul referent al secției economice din Consiliul eparhiei orădane, ne-a cercetat, cerând lămuriri și indicii cu privire la scopul amintit. Acum, în timpul din urmă P. S. Roman a și trimis un om, care să-și însușiască meșteșugul preparării luminilor de ceară.

Faptul aceasta ne bucură, văzând cum indirect este apreciată ființarea fabricii noastre de lumini; cea dintâi de acest fel în provincia noastră metropolitană și este luată drept pildă și de alții! Pildă ar putea lua și aceia, cari alimentați de nemulțămirea comercianților ovrei, mai murmură încă împotriva luminei de ceară curată!

Mulțumită publică. Comuna bisericască Satumic exprimă și pe această cale firmei de cărămidă Muschong din Logoj afectuoasa sa mulțumită pentru mărinimosul dar de 20.000 buc. cărămidă și 1000 buc. țigla în valoare de 40.000 Lei, efectuat la 19 Ianuarie 1928 s. biserici în scopul zidirii de nou a casei parohiale. Dorind reprezentanților firmei viață îndelungată și deplină sănătate, semnez cu profundă stimă în numele comunei bisericăști:

Ioan Danciu preot.

CONCURS.

Pe baza ordinațiunei Venerabilului Consistoriu diecezan ddo 27 Ianuarie 1928 Nr. 678 B., se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh I. în parohia de clasa I. din Sân-Mihaiu, devenită vacantă prin trecerea preotului T. Cioban la parohia Nicolintul-mare, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană.

Emolumentele sunt:

1. Una sesiune parohială, constatătoare din 33 jug. 532□

2. Stola și birul uzitat.

Se observează, că dările și echivalentul după realitățile primite în uzufruct va avea să le suporte însuși alegându-l paroh și tot dânsul va avea să îngrijească și de locuința nefiind casă parohială.

Récurenții sunt poftiți a-și înainta petițiile de concurs, instruate conform Regulamentului pentru parohii

P. O. D. protopresbiter Traian Oprea în Vêrșeț și sunt poftiți a se prezenta cu prealabila încuviințare a protopresbiterului în sf. biserică în vre-o Duminică ori sârbătoare, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, Săn-Mihaiu, din ședința comitetului parohial, ținută a 9 Februarie 1928. 2—3

Cornellu Cure m. p. **Gheorghe Datcu** m. p.
paroh, preș. com. par. not. com. par.

În conțelegere cu mine: Traian Oprea, protopresbiter.

Licitație minuendă.

În baza preliminarului de spese aprobat de Venerabilul Consiliu Eparhial, Nr. 943 E din 1928, Consiliul parohial ort. rom. din Lighed — Pădureni, escric licitație cu oferte închise, pentru darea în întreprindere a reparării turnului sf. biserici și anume: acoperirea lui din nou cu zinc galvanizat și punerea unui para fulger nou.

Licitația se va ținea la 6 Maiu a. c. ora 3 p. m. în școala primară din loc.

Ofertele se vor înainta până în ziua licitației, ora 11 a. m. Cele întrate ulterior, nu se iau în considerare.

La oferte reflectanții vor alătura ca vadiu 10% după suma preliminarului.

Consiliul parohial își rezervă dreptul, fără considerare la rezultatul licitației — a preda lucrarea aceluși reflectant, în care arfi mai mare încredere.

Contractul devine obligator pentru comuna bisericască, numai după aprobarea lui din partea Ven. Consiliu Eparhial, iar pentru anteprenor imediat după semnare.

Condițiunile și devizul speselor se pot vedea zilnic la Oficiul parohial. Spese de drum sau alte cheltueli nu se plătesc.

Lighed, la 2 Aprilie 1928.

Const. Tismănarui
preș. cons. paroh.

P. Arnăut
not. cons. par.

Licitațiune minuendă.

Comuna bisericască ort. română din Vrăniuț în baza devizului, aprobat de Ven. Consiliu Eparhial dco 10 Octomvrie 1927, Nr. 4141 E/1927, dă în întreprindere, pe calea licitațiunei publice minuende, repararea exteriorului s. Biserici și a casei parohiale cu prețul de esclamarie 73.071 Lei.

Licitațiunea se va ținea Duminecă în 22 Aprilie 1928, la oarele 3 p. m. în localul școalei din loc.

Doritorii de-a întreprinde aceste lucrări să se prezinte în ziua și oara mai sus fixată, având a depune vadiul 10% din prețul de esclamarie în bani gata s'au în hârtii de valoare, cari se vor reînapoia, fără procente, după colaudare.

Reflectanții nu-și pot formula spese de drum sau alte spese, pentrucă comuna bisericască nu le plătește.

Întreprinzătorul va avea să rebonifice comunei bisericăști spesele avute cu devizul, expertiza, contractele și timbrele.

Comuna bisericască își rezervă dreptul de-a da lucrările aceluși întreprinzător, în care va avea mai multă încredere, fără privire la suma oferită.

Contractul încheiat, pentru întreprinzător devine obligator îndată după subscriere, iar pentru comuna bisericască, numai după aprobarea lui de cătră Ven. Consiliu eparhial din Caransebeș.

Condițiunile speciale și devizul speselor se pot vedea în fiecare zi la oficiul parohial ort. român din Vrăniuț.

Vrăniuț, din ședința Consiliului parohial ținută în 25 Martie 1928.

Simeon Bartolomei
paroh preș. cons. parohial

Corporațiunea mes. ca autoritate industrială Caransebeș.

No. 371/1927 2. Aprilie 1928.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștință publică, că adunarea generală a meseriașilor din Caransebeș ținută la 1 Aprilie 1928, a aprobat și hotărit, ca membrii ai grupei de înmormântare a meseriașilor din Caransebeș, pot să fie nu numai meseriașii, ci și alții, cari se înscriu în aceasta grupă până la data de 1 Mai 1928, eventual până la o dată prelungită, din acel motiv, până când numărul membrilor noi înscriși va fi de 1200.

Ajutorul de înmormântare în anul prim îl constituie 80% din cotele de înmormântare plătite de membrii.

Din ce se înscriu mai mulți membrii, cu atât crește și ajutorul de înmormântare.

De acea în interesul părților rugăm, ca să se înscrie cât mai mulți membrii la societatea noastră, cu atât mai vârtos, că până la 1 Mai, eventual până când numărul membrilor va fi de 1200 primim înscrieri fără considerare la etate și fără certificat medical.

După constituire, cei peste 40 ani se primesc numai cu certificat medical și cei peste 60 ani vor intra în drepturile lor numai după plata cotelor de un an.

Înscrierile se primesc la Corporațiunea meseriașilor și la toți membrii Comitetului, ca și la aceia, cari au procură dela Corporațiunea Meseriașilor.

Cei cari sunt deja înscriși până acum sunt invitați să vină la Corporațiune și să plătească restul de înscriere în sumă de Lei 80.

Președinte :
Simion Mageriu.

Secretar :
Ioan Drăghici.

„Craina“

institut de credit, comerț și industrie Teregova

Anunță acționarii săi, că până la 20 Aprilie a. c. pot opta pentru acțiunile din emisiunea nouă, prin care capitalul societar se întregeste dela 100.000 Lei la 150.000 Lei. După acest termen, acțiunile neopțate, se pun pe piață. Semnările și prenotările de acții, se fac la cassa institutului din Teregova.

ss. ing. Fotoc
președinte.

ss. Stoichescu
director executiv.

FAGURI ARTIFICIALI

din ceară curată se află permanent în depozit și se pot comanda la

Fabrica eparhială de lumânări
de ceară din Caransebeș

Comenzile se execută urgent.

AVIZ!

Aduc la cunoștința On. clientele din Caransebeș și jur, că am primit pentru Sesonul de primăvară și vară o nouă colecție de mustre de stofe engleze precum și alte stofe străine și indigene.

Confectionez după moda cea mai nouă, haine de bărbați, pardesiuri și uniforme din stofă și căptușeală pe care le am în depozit cu prețul minimal de 2800 Lei.

Stau cu plăcere la dispoziție Onor. clientele și rog a mă încredința cu comenzile D-Voastră.

Cu toată stima
Iosif Metzger, croitor
Caransebeș,
Str. Paul Chinezu Nr. 3.

4—4

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericeii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICA** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ cu grosul și cu bucata.